

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **J. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 530 § 3 k.p.k.,
w dniu 18 lutego 2014 r.,

zażalenia wniesionego przez skazanego

na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 grudnia 2013 r., o
odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 lipca 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 27 lutego 2013 r.,

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono skazanemu przyjęcia kasacji z uwagi na to, że nie została ona sporządzona i podpisana przez adwokata. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, kwestionując stanowisko wyznaczonego mu obrońcy z urzędu, który sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji, a także zarzucając mu brak kontaktu. Ponadto treść zażalenia szeroko odnosiła się do kwestii związanych z merytorycznym rozpoznaniem sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja – jako nadzwyczajny środek zaskarżenia – objęty jest przymusem adwokacko-radcowskim. Oznacza to, że musi być ona sporządzona i podpisana przez podmiot profesjonalny (art. 526 § 2 k.p.k.). Przymus adwokacko-radcowski ma charakter nieusuwalny, wobec czego żaden organ procesowy nie jest władny

zwolnić stronę od jego zrealizowania. W niniejszym postępowaniu skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu, który po szczegółowym zapoznaniu się z materiałem dowodowym stwierdził brak podstaw do wniesienia kasacji, w związku z czym sporządził i załączył do akt stosowną opinię. W treści zażalenia skarżący nie zgadzał się z takim stanowiskiem obrońcy, zarzucając mu także brak kontaktu. W orzecznictwie podnosi się, że strona może skutecznie żądać wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu do sporządzenia i wniesienia kasacji w sytuacji, gdy ustanowiony obrońca z urzędu, sporządzając opinię o braku podstaw do wniesienia takiego środka, uchybiłby swoim obowiązkom (por. post. SN: z dnia 10 września 2008 r., II KZ 43/08, R-OSNKW 2008, poz. 1776 CD; z dnia 3 listopada 2004 r., III KZ 29/04, Lex nr 141313; z dnia 1 grudnia 1999 r., III KZ 139/99, Palestra 2000 r, z. 2-3, poz. 170). W niniejszej sprawie nie można stwierdzić, aby obrońca przedstawiając opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania naruszył jakiegokolwiek obowiązki zawodowe. Do opinii obrońcy nie sposób bowiem było mieć jakichkolwiek zastrzeżeń. W tym przypadku nie można też traktować jako uchybienia braku kontaktu obrońcy ze skazanym. Ze względu na wymierzoną skazanemu karę wniesienie kasacji byłoby możliwe wyłącznie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., a do stwierdzenia tego kontakt obrońcy i skazanego, mający na celu ustalenie linii obrony, był zbyteczny.

W niniejszej sprawie zwrócić należy także uwagę, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane po przeprowadzeniu czynności procesowych polegających na wyznaczeniu skazanemu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku kasacji, opracowaniu przez tego obrońcę opinii o braku podstaw do złożenia wniosku oraz wezwaniu skazanego do usunięcia braku formalnego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. W tym zakresie postępowanie przeprowadzone zostało prawidłowo.

Poza granicami rozpoznania pozostała argumentacja zawarta w zażaleniu dotycząca uchybień w prawomocnie zakończonej sprawie, które mogły być raczej podstawą zarzutów w przypadku przyjęcia kasacji, a więc na późniejszym etapie całej sprawy. Rozpoznając zażalenie na odmowę przyjęcia kasacji, Sąd Najwyższy władny jest badać jedynie prawidłowość postępowania związanego z wniesieniem tejże skargi, a więc jej wymogami formalnymi.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.